yilttér.

verési hirdetés.

eczeni királyi törvényszék, mint telekrészéről közhirré tétetik, miszerint a felpe-SÁNDOR részére, alperes SALLAY JÓ-00 afrt tőke és járulékai erejéig lefog-u. m. az ebesi pusztai 5. számu telek-5/b. b/a h. r. sz. alatt bejegyzett s ösz-aftra becsült 5 nyilas vagyis 28 hold 200 föld jövő 1876-ik évi február hó 14-tére marczius hó 14-dik napján d. u. elekkönyvi irodában végrehajtó Kovács megtartandó árverésen el fog adatni.
ési feltételek a következők:
ltasi ár a becsérték, melynek 10 százaléka az árverelni szándékozók által, a ki-kezéhez bánatpénzül leteendő.
ingatlan az 1-ső árverési határnapon felül vagy azon, a 2-ik árverési határ-becsáron alól is eladatik.
lár 3 egyenlő részletben, és pedig az első nnal, a 2-dik a leütéstől 1 hó, a har-ól 2 hó alatt, az árverés napjától fogva atával fentirt telekkönyvi hatóságnál bánatpénz az utósó részletbe tudatik.
vő a vett ingatlannak azonnal bir-ználatába lép; — tulajdonjoga azonban ár teljes lefizetése után fog hivatalból
iseli az átirási kincstári dijat, és a vett in-leütéstől fogva eső mindennemű adó
vő az árverési feltételeknek eleget nem ngatlan bármely érdekelt fél kérelmére § értelmében vevő kárára és veszélyére dő s csak egyszeri árverésen becsáron adatni.
mind azon jelzálogos hitelezők, kik nem hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, felosztása alkalmával leendő képviselte-n hatóság székhelyén megbizottat ren-nevét és lakását az eladásig jelentsék setben a hivatalból kinevezett gondnok y G y u l a által fognak képviseltetni. jig, — akik a lefoglalt ingatlanokra mas igényt érvényesithetni vélnek, fel-igénykereseteiket ezen hirdetvény köz-so napjától számitandó 15 nap alatt — yvi hatósághoz nyujtsák be.
reczenben, a kir. törvényszék mint te-agnak 1875-ik évi deczember hó 10-dik lése ből.

Szentpétery Sándor.
jegyző.

ndel Ignácz

MAYER FARKAS

rkereskedése

Nánássy-ház 2137-dik szolgál a legjobb közönsé-ó érmelléki-bakar asztali bo-lai, sashegyi, egri és vöszlaui kkal, palaczk,- itcze és akó-továbbá, kitünő tokaji bo-bb bel- és külföldi csemege-czia és magyar pezsgőkkel a abb árért.

megrendelések pontosan és zközöltetnek.

227 27—

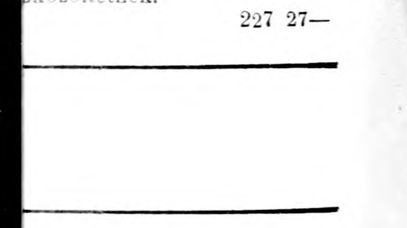

svári vasut.

bi intézkedésig.

ssáról Budapest és Bécsfelé.

ó. p.	napsz.	ó. p.	napsz.	ó. p.	napsz
1. 2. 3. o.		1. 1. 3. 4. o.		1. 2. 3. 4 o.	
—		9 29	délel.	6 10	este
7 49	„	1 48	délut.	9 31	„
9 2	„	4 23	„		érk.
10 54	délel.	7 28	este	3. 4. o.	
12 53	délut.	10 22	éjjel	3 35	délut.
2 32	„	12 30	„	6 37	este
4 59	„	4 45	regg.	12 19	éjjel
5 52	„	6 2	„	1 52	„
8 31	este	8 45	„		
6 19	regg.	6 30	este		
6 32	„	6 42	„		

ár és Aradról Budapest és Bécsfelé

ó. p.	napsz.	ó. p.	napsz.	ó. p.	napsz
1. 2. 3. o.		1. 2. 3. o.			
10 26	déle.	6 29	délu.		
11 31	„	7 58	este		
12 21	délut.	9 1	„	3. 4. o.	
12 39	„	9 25	„	6 29	regg.
2 18	„	11 50	éjjel	10 20	déle.
3 49	„	2 20	„	2 5	délu.
4 59	„	4 29	regg.	5 29	„
5 52	este	5 52	„	7 2	este
8 31	„	8 45	„		
6 19	regg.	6 30	este		
6 32	„	6 42	„		

yváradról Budapest és Bécsfelé.

o. p.	napszak	ó. p.	napszak
1. 2. 3. o.		1. 2. 3. 4. o.	
11 34	délelőtt	9 12	este
12 38	délután	10 37	éjjel
1 31	„	11 53	„
5 52	„	6 2	reggel
8 31	este	8 46	„
6 19	reggel	6 30	este
6 32	„	6 42	„

nt azok csatlakozása Aradon, Csabán, gyházán, Szerencsen, Szolnokon és ől tudható még.

Az üzletigazgatóság.

vnyomdájában. 1875.

1875. VII. évfolyam. 253. szám. Péntek, deczember 31.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt: a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Előfizetési felhivás

a

„DEBRECZEN“

hetenkint ötször: hetfőn kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton, megjelenő politikai, és közgazdasági lap 8-ik évfolyamára, mint a debreczenvidéki függetlenségi párt közlönyére.

Előfizetési dijak:

Egész évre	. .	**10 frt.**
Félévre	. . .	**5 frt.**
Negyed évre	. .	**2 frt. 50 kr.**
Egy hóra	. . .	**1 frt.**

Hirdetések a legjutányosabb ár mellett és pontosan eszközöltetnek.

Előfizethetni: helyben a „D e b r e c z e n“ kiadóhivatalában, piacz-utcza (Vecseiház), Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében s a vidéken minden postahivatalnál.

Az év végén.

Mottó. Vándor, megállj, szent a halott, Kit e halom fedez. — Nagy Imre.

Tünődve áll meg a vándor, midőn utjában egy egy magasabb helyre érkezik, önkéntelen is visszatekint a megfutott térre s az emlékezet hatalmával felidézi lelkében mindazt, a mit bolyongása közben látott, hallott és szenvedett és végső gondolatában ugy nézi azt a dombot, melyen történetesen megállott, mintha az egész multjának lenne sirhalma.

Az év végén is ily forma helyzetbe jut a gondolkozni szerető ember, felmerülnek lelkében nemcsak magán, vagy családi életének eseményei, hanem mindenfelett azok az események, melyek hazájának emelkedésére vagy romlására vonatkoznak.

Sivár, kietlen, pusztatér az, melyen elvész a vizsgálódó tekintete, az önzés, a hatalomvágy viharai letarolták a vidéknek minden ékességét, alig-alig lelhetni a reménységnek egy-egy kicsiny oázát, ott is sárguló lombok hirdetik a már fenyegető enyészetet.

Szomoru kép, még szomorubbá tevő, ha megmondom, hogy az a letarolt mező hazánkat jelképezi, a milyenné vált az évek pusztitásai s legutóbb az elmult év után, midőn lesárgultak a reménységnek azon zöldnek látszó lombjai is, melyek a volt ellenzék diadalra jutásával egy jobb korral biztaták a csüggeteg honfisziveket.

A sir meg van ásva az elmult esztendő számára, vajon nem lesz-é bele temetve hazánk sorsának jobbra fordultába vetett minden reményünk is?

Nem lehetetlen. — Most, a midőn kicsinyes érdekek miatt napról-napra adják fel azon jogokat, melyek hazánkat önállóvá, virágzóvá tehették volna, most, a midőn a nyereségvágy, a jövedelemhajhászat szentesit oly tényeket, melyeket ezelőtt az önfeláldozó honszeretet árulással bélyegzett; most — a jövőben többé alig bizakodhatunk.

Sirasd meg polgártársam, az elmult esztendőt, hisz a fájdalom könyüinél egyébbel ugy sem adózhatunk annak.

Az elmult év fogadott az ő méhében és megszüli majd az uj esztendőben a nyomort, a keserüséget, a zugolódást.

Most, midőn az ó év végén nem birva már a terhet, az esztendő sirhalmára pihenni ledőlünk, nem valami vigalmas gondolatok azok, melyektől fejünk zug, — s ha hallgatunk is, — tudd meg azt, hogy vihar előtt elsimulnak, pihenésre szállnak a tengernek hullámai.

Sok helyt bejártam ez esztendő folyamában, betekintek a gazdagok palotájába, megszállottam a szegénység roskadozó kunyhójában, amott omlás, emitt sülyedés, de mindenütt valami sajátságos kórtüneteket láttam, melyek az enyészet jelei, — a társadalom minden rétege rothadásnak indult, s már felütötte fejét a romok felett egy gyalázatos élődi növény, mely bele gyökerezik a még élő tagokba is s lassanként minden mást megöl, csakhogy maga élhessen. Ismered-é ez élődieket? Hiszen, hogy ne ismernéd, ott ül már vagyonodnak meglévő maradékán s napról-napra veszi életerődet. Nézd, mint terjed az uzsorás had, a hivatalvadászok tömege, a jövedelemért becsületet, hazafiságot feláldozók aljas serege, a meggyőződéstelen, elveit áruba bocsátók csordája.

Oh bár ez összeomló esztendő temetné romjai alá ezeket!

Oh bár az uj év Phönixkint megujuló életével uj szellem szállaná meg azoknak keblét, kiknek tehetséget adott a gondviselés, hogy a honnak ügyeit előbbre vihessék.

Oh bár a bekövetkező uj év lenne e kizsákmányolt nemzetre nézve ugy anyagi, mint szellemi tekintetben a virágzás és gyümölcsözés esztendeje.

Vándor.

— **Készülj hazám!** Auersperg, Depretis és Chlumeczki bécsi miniszterek valószinüleg Budapestre jönnek s itt folytatják a bankügyi tárgyalásokat. A kormányhoz a szolgaiasságig közel álló „Hon“ már előre tudja az eredményt. L e s z m a g y a r j e g y b a n k u n k! De milyen? Megmondja a „Hon.“ „A z o s z t r á k p é n z e r ő k é r d e k e i t **teljesen** k i e l é g i t ő.“ Ugyan mit vétett az önálló magyar bank eszméje, hogy épen a magyar kormány részéről ily rutul kigunyoltassék?!

— **Apró dolgok**. A z a d ó f e l ü g y e l ő k pár nap alatt kineveztetnek. — J ó k a i Mór bárói czimet kap. — A k a s s a i katonákat a herczegovinai határhoz rendelék. — V é c s e i Tamás N.-Sz.-Miklóson orsz. képviselővé választatott. — A m a g y a r járadékkölcsön összes kibocsátványából a Rotschildházak 50%-ot vesznek át.

A zárszámadás.

(x. y.) Hogyha eljő az év utósó napja, minden rendszerető ember le szokta zárni könyveit; megcsinálja a „t a r t o z i k“ és „k ö v e t e l rovatot s aztán alá huzva mindkettőt s kivonva a kiadást a bevételből, tisztába jő önmagával a multra nézve.

Vannak emberek, kik nem bíbelődnek a könyvekkel, ezek könyvnélkül élnek; mások, kik sehogysem tudnak megbarátkozni a „tartozik“ s „követel“ rovatokkal és sokkal czélszerübbnek vélnék, ha minden „tartozik“ és „követel“ törvényileg eltöröltetnék a föld szinéről, hogy az ember ujból elő kezdhetné, ott, ahol még nincs sem „tartozik“, sem „követel“, ahol a „majdra“ is ad a zsidó, hol nincsenek prokátorok, kik a „tartozik“ rovatot ugy magyarázzák, hogy az illető tartozik, a „követelt“ meg, hogy az illetőtől követelnek. Végul vannak, kik vezetnek könyvet s ebben a könyvben „tartozik“ és „követel“ rovatot, hanem az a sajátságos dolog történik meg velök az év végén, hogy a kiadást sehogy sem kepesek kivonni a bevételből, minek folytán arról kell meggyőződniök, hogy kezdenek genialis emberek lenni, mert ki tiz forintból száz frtot költ, az csakugyan nem köznapi lény, és hogy még m a g a s r a vihetik, amennyiben megtanulták Lónyay Menyhért gróf ő méltóságától, hogy a deficzit az előrehaladásnak biztos jele.

Távol legyen azonban tőlem, hogy én a könyvvitelből előadást akarjak tartani!

Csupán azt akartam jelezni, — mint tevém is, hogy minden r e n d s z e r e t ő ember le szokta zárni könyveit az év végén, és csak kuriosumkép hoztam föl azokat, kik ezt nem teszik.

Ez utóbbiak, — felőlem lehetnek számtalanan, — rendetlen emberek s inkább csak kivételek. Nekem pedig, ha egyéb jó szokásom nincs is, van egy, hogy t. i. senkiről sem teszek föl rosszat; annálfogva mindenkiről föltesszem, hogy rendszerető, tehát hogy vezet könyvet s hogy e könyvben a „tartozik“ és „követel“ rovatot az év végével lezárja.

Ne tessék mosolyogni! Annak a könyvnek nem kell okvetlenül kék és veres rovatos könyvnek lennie és a tételeknek sem okvetlen szükséges alisarin tentával beiratniok!

Van annál a rovatos könyveknél egy biztosabb és meghamisithatlanabb: az ö n t u d a t s az alisarin tentánál kitörölhetlenebb: az e m l é k e z e t.

Ez a könyv hitelesebb, mint amaz; amott a pesti kereskedő „gyapjunak“ irhatja be, ami pedig havannahszivar, hogy a magas kincstárnak port hányjon a szemébe, de itt nem lehet alkudni.

Ily könyvet minden ember vezet.

Csakhogy a két könyv között az a lényeges különbség, hogy a rovatos könyv rendszerént föltalálható a Wertheim-féle szekrényben s ha a fináncminiszter ur ő exellentiája egyszer egyszer, — mint például közelebb Budapesten tevé, rágondolja magát, kiküldhet egy kutató kommissiót s megvizsgáltathatja a könyveket, — mig ama másik könyvhöz nincs k u l c s.

Kár pedig, mert nem egynek tartalma érdekesebb, mint Ponson du Terrail akármelyik regénye s minthogy a mai nap épen utósója a muló évnek, nem kevés tanulságot lehetne a már lezárt könyvekből meritenünk.

Van azbnban nekem egy jó barátom, kinek hatalmában áll ama titkos könyvekből nehányat feltárni előttünk; csakhogy ez a jó barát ördöngös ficzkó, nem türi a hitetlenséget, pedig maga merő hihetetlenség; telivér kormánypárti, gyülöli az oppositiót, pedig ő maga is opponált (nem a Tisza-pártot értem!)

Nevét nem mondom meg, da ha őt hivjuk föl vezetőnkül . . . .

Ime, már itt van, — int! Kövessük őt.

Ott ül előttünk zsölyeszékében egy félig kopasz férfiu; orrán pápaszem; vonásai epések és kedvetlenek. Előtte nagy könyv; épen most késziti a zárszámadást.

Lássuk a tételeket.

„Éveken keresztül nagyon sokan és nagyon sokat vártak tőlem, én is vártam nagyon sokáig, hogy jelszavam a „nem“ mellett is megkaphatom a várt tárczát. Ez éveknek jelzője: — vár.“

„Később elfogyott türelmem; Osztendében rájöttem, hogy mind bolond az, ki olyan igazságot vitat, melynek távol van a sikere. — Majd bizony! nem vagyok én bolond, hogy hasztalanul tigriskedjem, ha főmufti is lehetek, — no ja! Lett jelszavammá: ja!

Megforditottam a botomat; ütöttem, kik eddig jó barátaim voltak; bebizonyitottam, hogy amit eddig mondtam, merő badarság volt hogy az a zászló, melyet addig én vittem, melyet most ellenem hordtak, nem is zászló, hanemcsak tok és emellett magam vergődtem tokra a bársony székben s egész megelégedéssel tapasztalom, hogy porhüvelyemnek ez valóban kényelmes tokja. Annálfogva jelzőül használhatom itt, hogy tok. „S hogy kerültek hátam megé elleneim? — Kapták magokat és programot kértek tőlem! No, hisz egyéb sem kell: — Főösszeg: — v á r j a t o k!

A látomány eltünik előlünk; a félig kopasz férfiu helyett, nyalka, fekete haju, fekete pofaszakállu monoklit hordó ifju áll előttünk; testtartása hetyke, mozdulatai pattogósok. Ez is a z á r s z á m a d á s t késziti — de nem ülve, hanem gyors léptekkel futkosva fel s alá a szobában.

„Megmutattam Kerkápolyinak és Lónyainak, hogy nemcsak ő belőlök áll a világ — beszéli magához. — Odavágtam a nemzet elé egy olyan exposét, a milyet még nem látott soha. Volt benne szó meg szó; még tul a Lajthán is beszéltek rólam! Gyönyörü beszédeket tartottam a házban; a mamám is tapsolt örömében, mikor látta, milyen nevezetes honatyává lettem s csak azok a csuf tigrisek nem hagynak békét, csak azok vetik szememre, hogy a szó nem táplál, nem orvosolja a bajt. Hát tehetek én arról!? én megtettem, ami tőlem telt: beszéltem eleget. . .

Az igaz, hogy ez az ur tud beszélni; a zárszámok helyett egyre csak b e s z é l.

Könyvének berekesztéseül magyar jegybank helyett aligha ez nem fog állani: szél.

A kép ujra változik. A beszélő ifju urat elhordja főkönyvének zárszáma s helyette egy szép, de halvány hölgyet látunk szegényes, de tiszta ágyon feküdve.

Körülte orvosok serege sürgölődik; egyik érvágót, másik köpölyt, harmadik pióczákat tart kezében.

Ő busan hajtja le fejét; ugy látszik nem bizik orvosaiban és kétségbe van esve jövője fölött.

Jobb kezével int az orvosoknak, hogy egyedül kiván maradni s midőn ezek félrevonulnak, egy nagy könyvet von ki párnája alól, melyen e czim áll:

„Hunia főkönyve 1875. évre. Fölnyitja azt, s e tételeket irja a veszteség rovatba:

„bizalom“
„hitel“
„lelkesülni tudás“
„elvhüség“
„politikai erkölcs“.

Aztán a nyereség rovatba:

„Négy krajczáros levesosztó-egylet“.
„Főösszeg: j ö v ő???

. . . .

Ime, három végszámadás az év utósó napján! Kétségtelen, hogy a három közül a legutólsó mutat fel legszomorubb eredményt.

A három kérdőjelre majd a jövő adja meg a feleletet; adja az ég, hogy a szegény, beteg nő jövő évi zárszámadása ne a kétség ?-ével, hanem az öröm !-ével végződhesssék.

Budapest, decz. 30.

(K.) T. szerk. ur! A kormánypárti lapok rettenetesen meg lehetnek ijedve az itteni ellenzékiek minden mozdulatától. S azért beszél mindegyik ugy, mint egy-egy félre vert harang.

Hadd töltsék kedvöket. De ne higyjék azért ott a vidéken, hogy Budapest polgárainak egy részében ne élne nemzeti önállóságunk eszméje. S még többen vannak, a kik ez eszme megvalósitását nem a T i s z a k o r m á n y t ó l várják.

Mily kicsi a kormány népszerüsége itt a fővárosban, mutatja az egyik közelebbi követválasztás is, a midőn Ivánka csak azért bukott, mert a kormány ajánlotta.

Érdekes leend még a vámkérdés felmerülése is. A főváros polgársága határozottan az önállósitás mellett van. A kormánypárt többsége is az országgyülésen szintén ez eszme hive. Bizvást nézhetünk a diadal elé.

Várjuk a magyar bankot is.

Némelyek azon gonosz hitben élnek, hogy elébb lesz Sennyei báró kormányelnök, mint sem Széll K. magyar bankot teremtene. — Kerkápoly is csinált „magyar bank“-ot. Él is az a — papiron.

Boldog uj évet!

— ***A magyar fővárosból.*** **A király** ideérkezett. **A korcsolya bál** jövő évi február hó 1-jén a vigadó termeiben fog megtartatni. **A könyvárusok** saját érdekükben egyesületet alakitottak, melynek alapszabályait német nyelven készitették el. **Ifj. Gróf Lónyay Menyhért** a fenyitő törvényszékhez volt idézve, mert a katonai sorozásnál annak idejében nem jelent meg. **Utrécht J.** nyomdász pisztolylyal kivégezte magát. **Bulyovszkyné** nagy tetszés között vendégszerepel a nemzeti szinházban.

Örményes, decz. 25. 1875.

Azt hiszed édes nemzetem, hogy a bakonyi sürü erdők között van a rablók duhajok tanyája!? nagyon csalódol! Tudunk egy fináncz-direkcziót, mely annyival roszabb a szegény legények bandájánál; mert hivatása nemes czélt tüzne elébe, mert magát müvelt intelligens testületnek, közhatóságnak tartaná; s mert mig a betyárt külsejéről, modoráról costümjéről támadásáról felismerheted, addig az emberi társadalomnak emez uj kiadásu banditái az itteni fináncz hivatalnokok) burcaukban zsebbe dugott kezekkel puha fenteleken hencseregnek, s njájas jezsuita arczot vágva kefélnek meg ugy, hogy a szemed is könybe lábad tőle! . . .

Van Temesvárt egy élhetetlen finánczdirektor, ki példátlan semmihez nem értése és semmit nem tevése által tért és alkalmat enged titkárainak oly hallatlan és systematikus zsarolásokra; minők nem történnek sehol a müvelt kontinensen.

A ki a temesvári p. ü. kerületben fináncz óber-baktergégtől felfelé hivatalt akar nyerni, annak tekintet nélkül arra, tud-e magyarul vagy sem; van e különbeni képessége vagy nincs, nem kell egyebet tennie, csak egy bizonyos meghatározott taksát lefizetnie, s kész az állomás számára! Igen! e g é s z e n, k o m o l y a n beszélünk! A ki itt fináncz ó b e r b a k t e r akar lenni, az letesz a titkároknak 100 frtot, a ki s z e m l é s z akar lenni, lefizet 200 frtot, a ki a d ó t i s z t szeretne lenni, szurjon ki 300 frtot, a ki a d ó t á r n o k vagy f o g a l m a z ó akar lenni, vágjon ki 500 frtot és betelik szive vágya; a titkárok reá fognak a letett taksáért szavazni, a pénzen pedig megosztoznak, mint Ponczius katonái a Krisztus palástján.

Ugyan kérdjük, van-e a temesvári finánczdirektor ürban önérzet? van-e benne hazafiság? söt van-e benne képzettség? hogy ily hallatlan üzelmek jönnek létre kerületében . . . határozottan nincsen! ő nem ért semmihez! teljes életében élhetetlen volt! vezetik őtet, mint a világtalan embert; aláir bármit, a mint keze alá hozzák, aláir szabály- és törvényellenes dolgokat, aláirt absurdomokat . . .

Kerülete telve van nem csak oly elemmel, mely az állam nyelvét nem birja, de mely a magyar államot szenvedélyesen gyülöli is; ezt oda fent nem tudják, mert ex offo hazudnak mellettük . . .

Nincs az a funkczió, melynél a temesvárkerületi finánczi ának apraja, nagyja ne nyuzzon, ne geschäfteljen, hogy meg ne csalja mind az államot, mind a hozzá forduló ügyes-bajos feleket! trafik árulás, pálinka ser-főzés, czukor gyártási-jog elnyerése; adóhalasztási kérvény, bor- és husfogyasztási regále kibérlése mind meg annyi titulus a m a r á s r a, mind pénzzel, mind vesztegetéssel, mind az állam kárositásával történnek itten.

Mikor fogja a kormány a temesvári kerület banditáit ezen e g y e t é r t ő, r e n d s z e r e s e n r a b l ó szörnyeket bebörtönözni?

A n t a l f y I m r e.

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ELMOSÓDOTT NYOMOK.

Bünügyi regény 1 kötetben.

Irta: Achscharumoff Miklós.

Első rész: **Olga.**

I.

(Folytatás.)

Midőn Moszkva felé közeledtünk, azt mondá ismeretlenem, hogy először fog e városban lenni, hogy a szállodák ismeretlenek előtte, s hogy fél, miszerint választása rosz lesz. Hogy ezzel mit akart mondani, azt nem magyarázta meg, s a midőn kérdém, csupán annyit mondott, hogy a népsokaság és a zaj előtte elviselhetetlen szokott lenni. Személyisége után itélve ez meglehetős valószinütlen volt ugyan, de a magános hely, melyet választott és az ismételten leeresztett fátyol ujra tévedésbe hoztak.

Vajjon ki lehet? gondolám, és mit cselekedhetett? fut valaki elől? vagy rejtegeti magát? Hogy mi vezetett engem e gondolatokra, nem tudom, de nem akartam őt azonnal elhagyni, s magyarázgatni kezdém, hogy én sem állhatom ki a szállodákat, — s végre azon ajánlatot tevém, miszerint kettőnk számára külön lakást vegyünk ki. Éles tekintetet vetett felém a nő, és mi feleletet sem adott. Midőn Moszkvába érkeztünk, ismét leeresztette fátyolát. Megvoltam győződve, hogy azonnal menni fog, s ajánlani akartam magamat, de nyugodtan felém fordult és szólt:

— Mire vár kegyed? Hiszen azt mondá, hogy el fog kisérni. Ime itt van podgyászom vevénye; intézze el kérem.

Egy óra mulva a Dimitrowka téren levő szállodában voltunk, hol két egymásmellett levő szobát béreltünk.

II.

Ismeretségünk épen oly sajátságosan végződött, a mint kezdődött; az ismeretlen nő huszonnégy órát töltött közelemben és ez idő alatt csupán egyszer láttuk egymást. Nekem egész nap dolgom volt a városban és ha emlékezetem nem csal, a nő is eltávozott egy izben valahová.

Este, meglehetős korán tértem vissza szobámba. — Az ajtó hasadékán észrevevém, hogy a szomszéd szobában gyertyavilág van, s erről eszembe jutott utitársnőm, s kopogtatni kezdtem ajtaján. Minden habozás nélkül nyitotta fel az ajtót, de a helyett, hogy engem beeresztett volna, ő jött szobámba. — Fiatal, nyulánk, fürge nő volt, fekete selyem ruhát viselt, rövid nyitott derékkal, felálló galléral, s nyakán kék kendővel; kezei kicsinyek, és füleiben diszes fülönfüggők valának. Aranyszinü szőke hajzata simán le volt fésülve; szemöldei is szőkék voltak. Midőn most vizsgálni kezdtem arczát, nem találtam azon kifejezésnek nyomát sem, mely felébredésemkor anynyira feltünt. Egyszerü és nyugodt, s talán szépnek is lett volna mondható, ha a kiálló arczcsont és az áll a szépségnek hátrányára nem lett volna. Személyisgében egyáltalában semmi feltünő nem volt, söt inkább igen egyszerünek látszott, a mi természetesen azonnal másképen jött ki, ha beszélni kezdett. Hangja lágy, járása ruganyos és tartása valamint beszédmodora nagy világjártasságról tanuskodtak.

Keveset beszéltünk, azaz, hogy az egész beszéd csupán engem terhelt, mialatt ő némán visszadőlt székébe, vagy nagyon ritkán rövid feleleteket adott. Beszédközben különböző tárgyat érintettem, csakhamar észrevettem azonban, hogy az érintettek közzül egyik iránt sem viseltetik érdekkel, s igy hamar megbántam a mint tettem. „Vigye el az ördög!“ gondolám, „jobb lett volna, ha szobájában hagyom, én pedig nyugodtan aludni megyek.“ — És egy elbeszélésem alatt csakugyan ásitozni kezdtem. Ő nevetett.

— Hagyja el, kérem! mondá. Hasztalan fáradság, engem szórakoztatni akarni; először nehéz, mert nem ösmer engemet, másodszor pedig felesleges is. Én nem kivánok semmit, hogy azon élvezetet, melyet önnek szereztem, oly drágán megfizesse.

Felkértem, miszerint magyarázza meg, hogy mit akar ezzel mondani.

— Semmi mást, mint azt, hogy önre semmi kényszert nem akarok gyakorolni, felelé ő. Ön unatkozik, és miután semmi jobbat cselekedni nem tudott, eszébe jutott önnek, hogy engem megtekintsen. Nos, cselekedje tehát ezt, anélkül, hogy magát felesleges szeretetreméltósággal kinozza! Nézzen meg egészen tetszése szerint . . . . nekem egyre megy, akár szobámban vagyok egyedül és hallgatok, akár itt önnél cselekszem ugyanazt. Ha azonban elfárad, ugy eltávozom. . . . , Kérek egy szivart.

Mindketten szivarra gyujtottunk és nem tudom miért, de egyszerre egészen felvidultam. Az adott engedélyt felhasználva reá szegzett tekintetemmel vizsgáltam őt, a mit ő nem fogadott kellemetlenül; ellenkezőleg, mosolygása után itélve, vizsgálódásom szórakozásául szolgált és valószinüleg, hogy engem még inkább felviditson, ő is folyvást reám nézett. Egy ideig oly makacsul hallgattunk, mintha az előbbi kényszerért akarnók magunkat kárpótolni, de azután ismét beszéigetésbe eredtünk.

— Sokáig marad kegyed itt? kérdém.
— Nem, holnap utazom.
— Mily kár!
— Miért?
— Kegyed tetszik nekem.
— Mióta?
— Az első pillanatól kezdve.
— De miként? külsőleg, vagy más indokokból?
— Minden irányból.
— Ha nem hazudik, ugy önnek egy jó beszédtárgya van. Magyarázza meg nekem kérem — de minden habozás és idővesztegetés nélkül, — hogy mi tünt fel önnek oly vonzólag én rajtam.
— Hogyan kezdjem?
— Az mindegy . . . kezdje ön a külsőről; az feltünőbb és nagyon könnyü lesz nekem önt hazugságon kapni, ha erre ugyan hajlama lesz.

(Folyt. köv.)

— ***Vidéki hirek.*** **Jászberényben** január 5. és 6-kán dohány kiállitás lesz. **Kolozsvártt** január 9-dikén orvos-természettudományi társulat alakuló ülése lesz. **Magyar- és Erdélyországban** a kegyes rendnek 325 tagja és 27 tanintézete van. **Váczon** Petróczy László nagykártoli plébános tizenegyezer ft. alapitványt tett nyugalomba vonult papok javára. **Csetnek** községének a kormány templomépitésre 300 frtnyi segélyt adott. **Huszfoku** hideg volt mult vasárnap Homonnán. **A Szent-Ivány** és Zombor közti vasuti hidon tegnapelött egy bizományost ütöttek agyon és raboltak ki.

Őszi estékre.

(Géressy Kálmán előadása a magyar irodalom és miveltségtörténetéből a XIX. században.)

Midőn Vörösmarty az eposirásról lemondván, a drámairdalom terére lépett, ezt oly szándékkal tette, hogy minden erejét annak müvelésére szentelendi. De épen e téren volt legkevésbé szerencsés, bár minden gondját s férfikora legszebb idejét forditotta arra. Összes drámai müvei közt legkitünőbb a a „Csombor és Tünde", mely oly szép költői nyelvezettel bir, minőt nagyobb irodalmi müvekben nem találunk. A mi az angol irodalomban a „Szent Ivánéji álom", az nálunk, „Csombor és Tünde" azon különbséggel, hogy amaz a drámai kompositió szilárdságát tekintve az utóbbit felülmulja.

A „Vérnász" czimü tragoediájának, mely az akadémia által pályadijjal jutalmaztatott, épen az a gyenge oldala, mi a többi drámáinak, nevezetesen az erős drámai compositió hiánya.

Vörösmatynak, drámái hiányai daczára, kétségtelen érdeme az, hogy a magyar drámairodalom nyelvét, ha nem is drámaivá, — de mindenesetre költőivé tette. Továbbá nem kis érdemeket szerzett a dramaturgia terén kifejtett munkássága által. Ő volt az első, ki sürgette a magyar irodalomban a tragicum lényege, eszméje tisztábbazatalát, valamint Shakespeareval is ő foglalkozott először, felhiván arra irók és közönség figyelmét.

Azon összeköttetés folytán, melybe Vörösmarty mint dramaturgai iró, a szinházzal lépett, megismerkedett s később baráti viszonyt kötött egyes kitünőbb szinészekkel.

A főváros egyik vendéglője szolgált gyülhelyül irók és szinészeknek, kiknek száma lassanként szaporodván, alkották a „Nemzeti kört," melynek első elnöke Vörösmarty volt. E kör később „Ellenzéki kör" czim alatt politikai irányt vett, a forradalmat közvetlen megelőzőleg pedig irányadó politikai clubbá változott át.

Szinészet.

—l—a. Szerdán deczemb. 29-én adatott: „Az égben" 50 arany pályadijt nyert eredeti vigjáték 2 felv. Irta Balázs S.

E jeles vigjáték, mely a hivatásától elvont nőt, és annak félszeg tetteit sikerülten állitja elénk, magyar zamatos élczei, az alakok eredeti helyzetei által kitünően mulattattá a közönséget. Az eladás maga is mindegyik szereplő részéről általában igen jó volt. Szatmári habár, mint Lelkesy Eduárd a Lármásmegyei köztekintélyt nem mutatá be egészen magyaros valódiságában, de játéka, egészséges humora által oly vidám kedélyhangulatot idézett elő, hogy a nevetési vágynak nem tudott a néző eleget tenni és ha szabad igy kifejeznünk, hát megmondjuk, hogy sokan a kaczagás miatt — hasukat fogták. Temesváry és a jó szivü rokon, szelid lelkü férj, Hámori volt, ki az égbe vezeté vendégeit, hogy poklot tárjon fel előttük. Siposné (Semiramina) egy valóságos Kotlik Zirzabela volt, ki a magas sphaerakban lovagolt az ihletség pegazusán, és ki szivébe zárta a tisztelői által neki átnyujtott koronát. Abonyi Galambost és Rott Mari Ilkát személyesité, ez utóbbi szerepe többnaivságot igényelt volna, mint mennyi kifejezve volt. A közönség az elismerés nyilatkozatait bőven szolgáltatá ki, és a legnagyobb derültségben távozott.

UJDONSÁGOK.

* **T. előfizetőinkhez!** Szivélyes bizalommal kérjük fel mindazon t. előfizetőinket, kik az előfizetési dijjakkal mindezideig hátrányban vannak, hogy e hó végeig hátrányukat, valamint jövő évre való előfizetéseiket beküldeni szíveskedjenek, hogy a lap küldésében akadály ne legyen.

A „Debreczen" kiadóhivatala.

* **Az ó év** a mai nappal véget ért. Tekintsünk kissé vissza a multba egy évi munkálkodás után, s nézzük, fogunk e emlékeket, jó emlékeket magunkkal átvihetni a küszöbön álló uj évbe. Az ember, miután kötelességét teljesité, megelégedéssel tekint müvére, s nyugodtan pihenni megy, mert keblét heviti azon tudat, hogy jót tett, s a mit tett, jól tevé azt, nincs oka megbánni cselekedetét. A politika, társadalom s közélet terén müködtünk, küzdöttünk mi is, s jól esik elmondanunk, hogy mint a szellem harczosai örömmel tekintünk vissza a multba, megfutott pályánkra, mert tükör az, melyben a politika, társadalom s közélet terén felmerült minden egyes mozzanat megláthatóan s abból megbirálható cselekvésünk minősége. Hivatkozunk a nyájas olvasókra, kik velünk haladtak kitüzött utunkon, s figyelemmel kisérték lépteinket; a közvélemény a legnagyobb, a legigazságosabb itélőbiró, s a midőn cselekedeteink elbirálását illetőleg a nagy közönségre utalunk, egyszersmind önmagunk irányában ohajtjuk igazságosak lenni. — Nyugodt öntudattal lépünk tehát a szent küszöbön által, vivén magunkkkal a multból erőt, hogy a jövőnek láthatatlan akadályaival megküzdhessünk; valamint eddig, ezután sem téveztjük a czélt, folyvást szemeink előtt lebeg az, mint távoli szövétnek, mely világit az éj sötétében. S ha sikerült gyönge erőnkkel, társadalmi mivelődésünkre, nemzeti irodalmunkra, s átalában mindazon ügyekre, melyek befolyással vannak a mindennapi életre — csak kevessé is előmozditólag hatni: fáradalmaink dusan lesznek jutalmazva. És most bucsut veszünk az ó évtől, s midőn ezt teszszük, egyszersmind t. olvasóinknak boldog uj évet kivánunk! s kérjük további pártfogát, szellemi és anyagi támogatását továbbra is.

* **Meghivás.** A debreczeni iparos ifjak önképző-egyletének 1876. évi évi január hó 9-ik napján délután 3 órakor az egylet helyiségében tartandó közgyülésére az egylet alapitó, pártoló, rendes és tiszteletbeli tagjai meghivatnak. Kelt Debreczen, 1875. évi deczember hó 18-án tartott választmányi ülésből. Tárgy: Évi jelentés, tisztujitás. — Az elnökség.

* **Lőrinczy Imréné**, született Röck Laura asszony, s helybeli ügyvéd Lőrinczy Imre ur szeretett neje, mult éjjel, nyolcz napi betegeskedés után meghalt. Fájdalommal registráljuk e szomoru hirt, mert a megboldogult nemcsak hü nő volt, de a társadalomban is, mint felette müvelt tag foglalt helyet. Temetése holnap lesz. Legyen felette könnyü a sir, a megszomorodott család pedig meritsen fájdalmas sebeire gyógyirt a keresztény vallásból, mely azt tanitja, hogy mindnyájunk sorsa ez!

* **Szinházi hirek.** Egy ülnök tévedései, vagy Flóra és Flórika czimü vigjáték 4 felvonásban adatott be szintársulatunk igazgatóságához, mely a vigjátékot megbirálván, azt nemsokára előadatni fogja. Szamárbőr czimü látványos operettére már teljesen elkészültek a szükséges készülékek, s a társulat tagjai által is betanulva már minden szerep, most csak az előadást várjuk, mely mindenesetre érdekes lesz.

* **Uj előfizetőinket** ujolog figyelmeztetjük a lapunk tarczájában megkezdett „Elmosódott nyomok" czimü rendkivül érdekfeszitő regényre. S felhivjuk, hogy a kik az ujévig megjelent részt is birni óhajtják, eziránt lapunk kiadóhivatalához fordulni sziveskedjenek.

* **„Tisza" biztositó társaság.** — Mint értesültünk, a „Tisza" biztositó társaság és a london-edinburghi „North British and Mercantile Insurance Company" czégü angol biztositó társaság között idáig fenállott viszontbiztositási szerződéses viszony, miután utóbbi 1876. évben az uj kereskedelmi törvény alapján a magyar korona területén közvetlen működését megkezdi, a folyó év zártával megszünik. A londoni „Imperial Fire Insurance Company" czégü angol — társasággal (részvénytőke 12.000,000 frt) ellenben a viszony előnyösebb szerződési alapon a „Tisza" által megujittatott, ezenkivül még a londoni „commerczial Union Assurancze company" czégü (részvény tőke: 25.000,000 frt:) és a liverpolé „Jueen Insurancze company" czégü (részvény tőke: 20.000,000 frt,) angol társaságokkal létesitettett 1876 január 1-én érvénybe lépő előnyös szerződések. Mindhárom az illető angol társaságok által aláirt szerződések a „Tiszá"-hoz már beérkeztek.

* **A korcsolyázó egylet** terén az üvegcsarnokra már nagyban előhaladtak a munkálatok, mint értesültünk a csarnok csak jövő hó 9. körül lesz teljesen készen, a mikor az nagy ünnepélyességgel fog megnyittatni.

* **A helybeli** kereskedő ifjak bálja a mint hallatszik csakugyan a szinházból átalakitott táneztermben fog megtartatni jövő 1876-dik év február 18-kán. Kétséget nem szenved, hogy e bál szintén egyike lesz a legfényesebbeknek, melyre az előkészületek már nagyban folynak.

* **A Rablók czimü** operette tegnapi előadásáról, referádánk térszüke miatt mai számunkból elmarad; futólag megemlitjük, hogy az operette zenéje oly élvezetet nyujtó, minőre már régen nem emlékezünk; a müködő személyek is minden kifogás nélkül játszottak. Gerecsné kedves játéka, bájoló éneke növelte a gyönyört, mely általában a közönségnek osztályrészül jutott. Abonyiné, hosszas betegsége után ma lépett fel először, s közreműködése az előadás diszére vált. A többi szereplőket is az otthonosság jellemzi, s a darab megérdemli, hogy reportoiron maradjon.

* **Az idő pár** nap óta nagyon keményre változott, a tegnapi napon mintegy 18—20 foku lehetett a hideg, melyhez hozzá járult a felette csipős szél. Ma már enyhült kevéssé, sőt a napnak meleg sugarai jótékony hatással voltak a járókelőkre, de különösen a korcsolyázni szeretőkre, kik nagy számmal mentek ki ma az egylet terére.

Szerkesztői nyilt posta.

Vándornak. Örvendünk a találkozásnak. — Jövőre is remélve a gyakori találkozást, üdvözöljük önt, és óhajtása teljesülni fog. Többeknek: tiszteletpéldányt csak viszont szolgálat esetében adhatunk. — A „Debreczen" munkatársainak egyenként és összesen szives közreműködésükért köszönetünk mellett azon szives kérésünket küldjük, hogy minket nehéz feladatunkban jövőre is támogatni sziveskedjenek. — Boldog ujévet mindnyájoknak.

Felelős szerkesztő:
TISZAI DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

BURGER LIPÓT

NŐI és FÉRFI DIVATKERESKEDÉSE

Debreczenben, főpiacz 2139. sz. alatt.

Menyasszony koszoruk | **Menyasszonyi fátyolok**

Ajánlja a nagyérdemü és t. cz. helybeli és vidéki közönségnek:

Báli tarlatán minden szinben 2.40, 2.80, 3.20, a legfinomabb; organtin minden szinben; továbbá Moull és Creplisst, franczia virágok és legyezők, prágai keztyük 2. 3. s 4 gombu. Legf. franczia miederek 1—1.40, 2—2.80, 3.50.

Férfi harisnyák és keztyük gyári raktára. | **Női harisnyák, keztyük és csinos kötők raktára.**

Női chiffoningek 1.30, 1.50, 1.70, 1.90, 2.20, 2.50, 2.80 kr.
Női hálórekli 1.20, 1.50, 1.70, 1.90, 2.20, 2.60, 3.20 kr.
Női alsónadrágok 1.20, 1.40, 1.60, himzett 1.80, 2 ft, 2.30.
Női alsószoknyák 2.20, 2.40, 2.70, himzett 2.80, 3.20, 3.80.
Férfi szines cretoningek ft 1.30, 1.50, 1.70 kr.
Férfi chiffoningek ft 1, 1.20, 1.50, 1.75, 2, 2 20, 2.60, 3 frt.

Pipere czikkek u. m.
Selyem és bársony szalagok minden szinben s szélességben Nyakkendőket. nyakfodrok, csipkék, legujabb gallérok és manchetták, Rips és atlasz diszitésnek minden szinben.

Legujabb Rojtok | **Vidéki megrendelések legpontosabban eszközöltetnek** | **Poszomán Diszek**

Nagy választás
Karácsonyi és ujévi ajándékokba.

Legczélszerübb, legjobb és legtartósabb,
karácsony- és ujévi ajándék
csak is aranynemü lehet!!
Ajánlja e tekintetben dusan felszerelt üzletét
FORGÁCH KÁROLY
aranymüves piaczutcza 2139-ik sz. a hol **olcsó árért** a legszebb kiállitásu **karácsonyi** és **ujévi** ajándékoknak való arany nemüek kaphatók.
388 9—11

Hirdetés,

Spitz Gyula lakatos mester elvállal mindenféle mérlegeknek törvényszerint való átalakitását és kijavitását.

Üzleti helyiség: Debreczen, főpiacz 2142-dik szám alatt — a Csanakházzal szemben.

385 6—6

Titkos betegségek
és
bőrbajok
gyógyittatnak **RICORD** párizsi egyetemi tanár egyedül biztos gyógymódja szerint,
FOGAK
és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.
Weisz Gyula,
a budapesti csász. és kir. katona főkórház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamü-orvos által.
Lakik: Miklósutcza Mózes Lajos-féle ház 2079. sz.
371 16—36

Mandel Ignácz
előbb P. MAYER FARKAS
borkereskedése
piacz-utcza Nánássy-ház 2137-dik szám alatt, szolgál a legjobb közönséges uj- és ó érmelléki-bakar asztali borokkal, budai, sashegyi, egri és vöszlaui vörös borokkal, palaczk,- itcze és akószámra; — továbbá, kitünő tokaji borok, a legjobb bel- és külföldi csemegeborok, franczia és magyar pezsgőkkel a legjutányosabb árért.
Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.
227 28—

Karácsonyi és uj évi ajándékok!
A bécsi világ-kiállitáson 1873-ban a legmagasabb kitüntetési èrmet nyerte
VERES LÁSZLÓ
arany- és èkszerműves
Debreczenben, főpiacz Szikszay József ur háza alatt.
Ajánlja a nagyérd közönségnek
karàcson s ujévi ajándèkul
alkalmas **arany-** és **ékszerczikkeit** és pedig: legujabb divatu női garniturákat és karpereczeket, női és férfi óralánczokat, medaillonokat, függőket, inggombokat, legujabb divatu női, férfi gyürüket, ezüst-éteszközöket, u. m. evő, kávés- és szedő-kanalakat, késeket, villákat, sótartókat, czukor-szelenczékets egész ezüst étkészleteket 6—12 személyre. — Arany **női órákat** s minden más itt elő nem sorolt, de ezen szakba tartozó tárgyakat a legjutányosabb áron. — Az aranynemüek mind 18 karátos aranyból készültek s hivatalos bélyeggel vannak ellátva.
Egyszersmind van szerencsém a nagyérdemü közönséget értesiteni, — hogy mindenféle **régi aranyat** és **ezüstöt** a legmagasabb árakon vásárlok és becserélek; ugyszintén mindenféle ékszerjavitást s uj divat szerint átalakitását elvállalom s ugy helybeli, mint vidéki mindennemü megrendeléseket a legpontosabban s rövid idő alatt teljesitek.
Tisztelettel:
Veres László,
arany és ékszermüves Debreczenben.

7279/1875. sz.

Arverési hirdetés.

A debreczeni királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes BORSAY SÁNDOR részére, alperes SALLAY JÓZSEFTŐL 3000 aft tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlan, u. m. az ebesi pusztai 5. számu telekjegyzőkönyvben 5/b. b/a h. r. sz. alatt bejegyzett s összesen 6750 aftra becsült 5 nyilas vagyis 28 hold 200 □ öl szántó föld jövő 1876-ik évi **február hó 14-ik**, szükség esetére **márczius hó 14-dik napján d. u. 3 órakor**, a telekkönyvi irodában végrehajtó **Kovács József** által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 százaléka vagy is 675 aft. az árverelni szándékozók által, a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéskor azonnal, a 2-dik a leütéstől 1 hó, a harmadik a leütéstől 2 hó alatt, az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utóső részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlannak azonnal birtokába és használatába lép; — tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5, Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Hódy Gyula által fognak képviseltetni.

Azok pedig, — akik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utóso napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-ik évi deczember hó 10-dik napján tartott üléséből.

Szentpétery Sándor.
jegyző.

394 2—3

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1875.

VÉGE

258

C

978